

Teksten: Mattheus 18: 21-35 /
Leviticus 25: 1-12

Reken maar...

Gemeente van Christus,
jongens en meisjes,

Wij gaan vandaag *rekenen* in de kerk. Rekenen in de kerk? Jazeker, rekenen in de kerk. Want in de bijbel komen veel getallen voor en die getallen betekenen allemaal wat. Jullie hebben deze week op school ook allemaal verhalen gehoord waar getallen in voorkwamen en waarin gerekend werd. Toch?

Rekenen en geloven

Bovendien zegt Jezus tegen zijn discipelen (in Lucas 14): als je mijn leerling wilt zijn, dan moet je eerst goed kunnen rekenen. Dat klinkt misschien wat vreemd, maar Jezus zegt: je moet uitrekenen of je het wel wilt, mijn leerling worden! Je moet optellen en aftrekken, wat het je kost en wat het je oplevert. Net als een man die een toren wil bouwen, zegt Jezus, – die rekent uit of hij wel genoeg geld heeft om alle stenen te kopen en de bouwvakkers te betalen. Zo moeten wij ook uitrekenen of wij wel leerlingen van Jezus willen worden.

Als je in groep 3 leert rekenen, gaat het eerst over dingen. Juf vertelt: Mieke heeft twee appels in haar mandje. Mama legt er twee appels bij. Hoeveel appels liggen er nu in Miekies mandje? Zo leer je rekenen! Maar gaandeweg vergeet je die dingen en heb je het alleen nog maar over getallen: $2+2=4$.

Als we in de bijbel kijken naar getallen, dan gaat het wel altijd over iets tastbaars. Een getal is nooit zomaar een getal. Getallen betekenen wat, getallen hebben in de bijbel altijd een verhaal. Luister maar eens mee!

Zeven keer één

Kijk maar eens naar het getal 7. Waar kennen we het getal 7 van? Van de 'week'! We hebben zeven dagen in de week. En in de bijbel wordt daar dan bij verteld dat God elke dag van de week iets van onze wereld heeft geschapen en na 6 dagen was alles er wat er is. De zevende dag werd daarom een rustdag.

Zeven is dus eigenlijk 7×1 . Zeven dagen. Zeven is de hele wereld, de hele week, ons hele leven. Zeven dagen, dat is: 6 dagen werken en 1 dag rust ($6+1$), dat is 5 dagen school en 2 dagen weekend ($5+2$). Zeven staat voor *heel* ons leven en *alles* van ons leven – de leuke dingen en de niet-leuke dingen: alles! Zeven is *alles*! Zeven is het getal dat vertelt dat dingen 'klaar' zijn en 'af' zijn.

Dus als Petrus aan Jezus vraagt 'hoe vaak moet ik iemand vergeven?' en hij geeft daarbij zelf het antwoord: 'Zeven keer, zeker?', dan zegt hij eigenlijk al: we moeten zeker altijd vergeven. Elke dag opnieuw en ons hele leven lang. En je hoort Petrus er bijna bij zuchten: 'Dat is toch niet te doen?' Je geduld is soms op, je heb baaldagen en rommeldagen – *ja toch?*

Maar Petrus heeft wél gelijk: God wil graag dat we elke dag opnieuw elkaar vergeven en elke dag opnieuw weer met een schone lei beginnen – weet jullie nog, groep 3: niet klieren met een inktwisser, maar elke dag een schoon schrijfschrift! Dat is het verhaal van het getal 7×1 !

Zeven keer zeven

Als zeven al 'alles' betekent, wat kan dan 7×7 betekenen? Natuurlijk kunnen we het sommetje wel maken: 49. Maar wat betekent het nou in de bijbel? Ik zal het je vertellen - het staat in het boek Leviticus, hoofdstuk 25. Zoek het thuis maar eens op – en groep 7 en 8 weten het al! God vertelt daar aan Mozes hoe de Israëlieten moeten gaan leven als ze straks in het Beloofde land komen. Daar zijn ze nog niet, maar God vertelt het hun vooraf, zodat ze er meteen mee kunnen beginnen als ze het Beloofde land gaan bewonen:

‘Wanneer jullie in Kanaän gekomen zijn, het land dat ik voor jullie bestemd heb, dan moet je gedurende een jaar al het werk op het land laten rusten. Dat is het sabbatsjaar, gewijd aan de Heer. Zes jaren achter elkaar mogen jullie je velden inzaaien, je wijngaarden snoeien en de oogst binnenhalen, maar het zevende jaar moet een jaar van volstrekte rust zijn voor het land. Dat is het sabbatsjaar, gewijd aan de Heer. [...]

Dat is de som 1×7 : elke zeven jaar een sabbatsjaar. Die kennen we. Tegenwoordig doen sommige mensen dat ook wel eens voor zichzelf: een sabbatsjaar, een sabbatical. Dat kan heel gezond zijn! Maar God gaat verder...

Na verloop van negenenveertig jaar, *na zevenmaal zeven jaar* moet je op de tiende dag van de zevende maand, op de Grote Verzoendag, in heel het land de ramshoorn laten schallen. Dat vijftigste jaar moet een heilig jaar voor jullie zijn, gewijd aan de Heer. Dan zul je voor alle bewoners van het land vrijheid afkondigen. Het is het jubeljaar, het jaar waarin ieder van jullie zijn vroegere bezit terugkrijgt en terugkeert binnen de kring van zijn familie.

Dat is wat! Een *Jubeljaar*, na 7×7 jaar, dus na 49 jaar. Een heel jaar waarin alle schulden worden kwijtgescholden, waarin mensen weer helemaal opnieuw mogen beginnen. Geen schulden bij mensen, geen schuld bij God, maar helemaal opnieuw beginnen. Nieuwe kleren, een nieuw schrijfschrift, alle leningen weg. Ik snap wel dat dat een *Jubeljaar* heet – ik zou ook *jubelen* als ik zo weer een keer helemaal opnieuw mocht beginnen! God wilde voor de Israëlieten dat iedereen in zijn leven minimaal één keer een kans kreeg om het verleden achter zich te laten.

Dus dat betekent 7×7 : opnieuw mogen beginnen! Geen schulden meer, geen oude sores meer, geen ballast meer. 7×7 is het *Jubeljaar*, een jaar om te jubelen.

Zeventig keer zeven

Nou zijn we wel nieuwsgierig geworden naar de som 70×7 ! Opnieuw weten we natuurlijk wel wat daar uitkomt: 490. Maar je begrijpt nu wel dat 70×7 een *verhaal* is. Het getal 7 komt meer dan 500 keer in de bijbel voor, het getal 70 bijna 100 keer, maar het sommetje 70×7 komt 3 keer voor. En één van die keren hebben wij gelezen.

Weet je nog: Petrus zei: moeten we echt 7 keer de ander vergeven? Hij bedoelde daarmee eigenlijk al: moeten we echt elke dag en heel ons leven een ander vergeven? En dan zegt Jezus: je moet zelfs 70×7 keer de ander vergeven. Maar hoe kan dat nou?

Hoe kun je nou vaker dan elke dag en je hele leven lang vergeven? Overdrijft Jezus nu niet een beetje? Of zou hij wat anders bedoelen?

Weet je, ik denk dat Jezus wat anders bedoelt! Die andere keren dat het sommetje voorkomt is in de boeken van de oude profeten. God belooft daar dat er na 70x7 jaar een nieuwe tijd zal aanbreken, een tijd waarin *alle* schuld van *alle* mensen voor *altijd* voorbij zal zijn. Daar wordt beloofd dat de Messias zal komen en dat de komst van de Messias een soort *super-Jubeljaar* is. Dat is wat 70x7 betekent: een *super-Jubeljaar*! Niet 7x7, maar 70x7. Een jubeljaar dat nooit meer overgaat. Niet 1 x in de 50 jaar, maar *altijd* en *elke dag*!

Dus als Jezus dat zegt: 70x7 zegt hij eigenlijk: het is zover! Het *super-Jubeljaar* is aangebroken. Vanaf nu mag je altijd en elke dag helemaal met een schone lei beginnen, omdat God je alles vergeeft. Jezus geeft dus Petrus gelijk en zegt ook meteen *waarom* Petrus gelijk heeft: je moet elke dag anderen vergeven, omdat jijzelf ook elke dag opnieuw beginnen mag! Dat is echt gaaf! Elke dag opnieuw beginnen – je hele leven lang. Een *super-Jubeljaar*!

De domme slaaf

Nu snappen we natuurlijk dat verhaal van Jezus veel beter. Die knecht die zijn miljoenenschuld kwijt was had kunnen weten dat hij nooit meer in de schuld kwam, omdat alles helemaal en voor altijd goed was. Hij hoefde de koning niet meer terug te betalen – hij was een vrij! Zijn *super-Jubeljaar* was begonnen!

Maar hij snapte niet dat het alleen maar feest kan worden als je dat met elkaar deelt. Hij had die paar honderd euro niet meer hoeven terugvragen van die andere slaaf – hij had het toch niet meer nodig. Maar hij verknalde het helemaal: voor die andere slaaf en voor zichzelf. Hij kon de vergeving niet delen, hij kon het feest niet met anderen vieren. *Dom, dom, dom!*

Maar nu de vraag: snappen *wij* het wel? Snappen wij zelf wel dat het nooit feest kan worden als je niet deelt, als je niet elkaar vergeeft? Als jij elke ochtend op mag staan en mag weten dat God van je houdt, dat God zegt: je mag met een schone lei beginnen

en jij begint meteen te foeteren op iedereen, dan wordt het nooit feest! Als jij vandaag blijft zeuren over wat er gisteren of nog langer geleden is gebeurd, dan wordt het nooit feest. Wij moeten ook goed onthouden dat het *super-Jubeljaar* is aangebroken, omdat Jezus is gekomen!

Toveren met 'drie'

Weet je waar ik aan moest denken, toen ik bezig was met deze preek? Aan een jongetje in een film. Die film heet *'Pay it forward'* – dat betekent: 'betaal het verder!' Dat jongetje heet Trevor en hij is 11 jaar oud. Hij moet voor school iets bedenken waarmee je de wereld kunt veranderen. Dat is een opdracht waar hij het hele jaar over na mag denken. En ze moeten het dan ook doen!

Weet je wat, ik laat je een klein stukje van de film zien! Trevor heeft een plan bedacht en legt hier zelf uit hoe het werkt. Hij laat een zwerver in de garage wonen en waar we nu naar gaan kijken is het stukje dat zijn moeder – die helemaal van niets weet – ontdekt dat er iemand in de garage woont. Kijk maar.

Dat is toch goed bedacht – vind je niet? Hij doet iets goeds, iets belangrijks voor drie mensen en die drie mensen 'betalen hem niet terug', maar doen daarvoor iets aan weer drie anderen. Dat is volgens mij precies wat Jezus bedoelt: als wij elkaar vergeven, als wij elkaar helpen, als wij elkaar blij maken, dan wordt het een echt Jubeljaar!

Zullen we tot slot nog eens uitrekenen hoe snel dat kan gaan? We hebben het tekeningetje van Trevor gezien: van 1 wordt het 3, van 3 wordt het 9 en zo verder. Als je dan verder gaat is dit de reeks:

1
3
9
27
81
243
729
2187

Dat zijn *zeven* stappen en als je dan optelt hoeveel mensen er in totaal geholpen zijn kom je op 3.280 en dat zijn net zoveel mensen als er in heel Siddeburen wonen.

Een *super-Jubeljaar* is al aangebroken bij Jezus. Als wij, net als Trevor, het doorgeven – *pay it forward* – merkt binnen de kortste keren *heel* Siddeburen daar wat van... en als ik dat zo uitreken, kan dat wel uit! Ik doe het – ik geef het door – *reken maar!* Jij ook?

Amen